

[Hølgør Hansen.]

lisering, kunne jeg kalde det, af f. eks. postvæsenet, toldvæsenet, retskredse, politikredse og nu senest arbejdstilsynet.

Venstre har været og er betænkelig ved denne udvikling, som vitterlig udtynder de i forvejen tynde områder for service. Vi skal ikke prøve at smyge os uden om vor del af ansvaret — det er ikke det — men vi vil i hvert fald prøve at holde igen, som vi senest gjorde det ved finansudvalgets behandling af spørgsmålet om arbejdstilsynet i sidste uge. Dette er jo også et regionalt problem.

Noget meget vigtigt i den fremtidige planlægning er naturligvis trafikken mellem landsdelene og inden for regionerne. Vi har stillet et spørgsmål til miljøministeren om hans synspunkter på Plan 90, som blev debatteret her i folketinget for få dage siden. Vi har gjort det for at få en drøftelse om trafikudviklingen set netop ud fra en lokaliseringsvinkel. Man kan have en fornemmelse af, at det i mange regioner føles som noget meget vigtigt at skabe fine forbindelser ind i regionen og ud af regionen, men det betyder så også, at man ligesom har mindre opmærksomhed på vigtigheden af det vejnet, der skal knytte regionen sammen, altså skabe basis for den spredning af erhverv og befolkning, som skulle være eller, skal vi sige også skulle være en ledetråd i regionplanarbejdet. Jeg tror, det er vigtigt, om vi tog en runde omkring denne diskussion. Det er sådan med trafikdebatter, at de meget ofte ender i at blive en diskussion om de store gennemgående veje og broanlæg, men set ud fra et landsplanssynspunkt, et regionplanssynspunkt er dette at skabe regionale enheder noget meget vigtigt, som vi endelig ikke må glemme, og som man endelig bør have sig for øje hos de regionplanmyndigheder, som også burde have indflydelse på den overordnede vejplanlægning.

Ministerens har en række betragtninger om mindre byer og deres muligheder. Jeg advarer nok lidt mod at opstille for kantede teorier om sådan nogle problemer. Vi har nu engang en geografi, som vi har. Det er i første række amter og kommuner, der nu har udspillet i regionplanlægningen. Jeg mener ikke, at vi skal anstille kriterier om størrelse af byer osv. Vi føler næppe, i venstre i hvert fald, at have de nødvendige forudsætninger derfor, og jeg undrer mig meget på,

om man i miljøministeriet gør det, men det kan vi måske komme til at høre om.

Men så vil jeg gerne spørge til problemet om de små øer. Vi gennemførte jo i den forrige regering beslutningen om støtte til disse små øers trafikbetjening, hr. Ejler Koch nævnede det, og jeg vil gerne af miljøministeren høre, om ikke i dag så i udvalget, hvor langt man er kommet i forhandlingerne med amterne og kommunerne på disse områder, og hvordan det virker.

Ministerens gør med rette meget ud af den fremtidige arealanvendelse, og det er på tide, vi har erkendt begrænsningen af og i vores ressourcer på disse områder. Vi har nu erkendt, at der skal spares på jorden. Vi har et landbrugserhverv, som ikke bare dyrker, hvad andre ikke har brug for, men som i de kommende år fortsat vil være en meget betydelig faktor i vor økonomi. Det kan ikke hjælpe, vi bare bruger los af landbrugsjorden uden at tænke på de følger, dette vil have.

I den nye kommuneplanlov er der medtaget bestemmelser om netop hensynet til landbrugsjorden, og vi har nu i sidste uge i finansudvalget bevilget penge til den boniteeringsundersøgelse, der skal hjælpe kommunerne og amterne med arbejdet omkring planlægningen. Det kan sikkert blive vanskeligt nok endda, men vanskeligere bliver det med råstofplanlægningen. Der har i de sidste måneder været megen offentlighed herom, og jeg synes med rette. Venstre ser dette problem, og vi deltager gerne i en overvejelse af vor fremtidige politik på dette område. Jeg skal indrømme, at jeg fornemmer, det er meget svært, men det er nok nødvendigt.

Vi synes i venstre, at denne redegørelse giver en god baggrund for det videre arbejde her i huset såvel som i administrationen og hos amter og kommuner, og vi synes, at redegørelsen giver baggrund for en debat i offentligheden, hvor der jo er interesse om planlægning i disse år.

Miljøministerens har ansvaret for den rette koordinering mellem de mange, der arbejder med disse problemer; det er i miljøministeriet, trådene samles eller skulle samles, også for så vidt angår de andre ministeriers del af den samlede planlægning.

Skal jeg dryppe en lille dråbe malurt i dette ellers meget venlige bæger, så skal det